

Pojam i istorijski razvoj braka

Bračno pravo predstavlja deo porodičnog prava, odnosno skup pravnih normi kojima se uređuje brak i odnosi u braku. Bračnim pravom se regulišu uslovi i postupak za zaključenje braka, pravna dejstva braka izražena kroz prava i obaveze bračnih drugova, uslovi, način i postupak za prestanak braka i pravna dejstva prestanka braka. To bi bilo bračno pravo kao deo jedne grane prava odnosno kao deo pozitivnog porodičnog prava.

Bračno pravo može se posmatrati ne samo kao deo pozitivnog prava nego i kao deo posebne naučne discipline, koji se bavi proučavanjem, tumačenjem i sistematizovanjem odredaba pozitivnog prava o braku i odnosima u braku, pri čemu se mogu koristiti isti metodi o kojima je bilo govora u prethodnim izlaganjima o porodičnom pravu kao delu pravne nauke.

Bračno pravo je jedan od najznačajnijih delova porodičnog prava, od koga u znatnoj meri zavisi pravno uređenje i ostalih delova porodičnog prava. Poseban značaj bračnog prava proističe iz činjenice da je brak daleko najvažniji osnov porodice jer se preko 90 % dece rodi u braku. Sem toga i propisima bračnog prava u određenoj meri se može uticati na stabilnost braka, natalitet i prirodni priraštaj, a to su društvene pojave za koje je svako društvo vitalno zainteresovano, jer, od ovih poslednjih naročito, zavisi opstanak i snaga jednog društva. Bračno pravo je posebno u razvijenim epohama bilo centralni deo porodičnog prava, kada vanbračna zajednica ne samo da nije bila pravno zaštićena, nego je bila smatrana nemoralnom i stoga oštro kritikovana i osuđivana. Brak i bračno pravo koje ga uređuje nisu ni sada izgubili svoju aktuelnost, ali se posebna briga društva usmerava na porodicu, bez obzira na njen osnov.

Bračno pravo je uređeno po određenim načelima, koja proizilaze iz ustavnih i zakonskih odredaba o braku. Najznačajnija načela našeg bračnog prava su:

Načelo monogamije

Ovo načelo se sastoji u tome što se priznaje samo brak zaključen između jednog muškarca i jedne žene, odnosno u tome što jedno lice istovremeno može biti u braku samo sa jednim licem suprotnog pola. Sve dok prethodno sklopljeni brak ne prestane na bilo koji zakonom predviđen način, nije dopušteno sklapanje drugog braka. Po prestanku braka oba bračna druga mogu ponovo stupiti u brak, pa i više puta u toku svog života mogu to činiti, ali uvek samo po prestanku prethodnog braka. Pošto je brak po našem pravu razrešiv, on može prestati i za života bračnih drugova, bilo razvodom, bilo poništajem, dok je prema nekim zakonima razrešenje braka moguće samo smrću bračnih drugova.

Za razliku od načela monogamije, bračno pravo može biti zasnovano i na nekim drugim principima, kao što je na primer, princip poligamije, koji može imati dva vida. Poliandriju i poliginiju.

Poliandrija je oblik braka u kome jedna žena živi u braku sa više muškaraca. Ovakvi brakovi su bili poznati u Arabiji pre pojave islama, i nisu nastajali kao rezultat dominantne uloge žene u tadašnjem arapskom društvu i porodici, i njenog eventualnog prava da bira muževe, nego prvenstveno zbog izrazite zaostalosti i siromaštva sa jedne strane, i zbog često drastične disproporcije između broja žena i muškaraca kod Arapa preislamskog perioda, sa druge strane. Poliandrija je bila karakteristična za siromašan svet, koji nije mogao sebi dozvoliti monogamni brak i porodicu zbog nedostatka sredstava kojima bi se obezbedilo njihovo izdržavanje, jer su prirodni resursi bili krajnje skromni neizvesni, tako da je više muškaraca najčešće braće, zajedno uzimalo jednu ženu sa kojom su činili zajednicu života i imanja, i tako lakše obezbeđivali postanak.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com